

takovým způsobem, že vůbec může býti jménem právního podmětu. Lhostejno jest, zda podpis pochází skutečně od osoby jím označené, či zda je padělkem. Pro závazek přijatele směnky jest nerozhodné, zda byl podpis výstavce připojen řádně čili nic. Otázka, zda osoby podepsavší za firmu, jež jest výstavcem, byly k tomu oprávněny, mohla by přijíti v úvahu, kdyby byl proti žalobkyni uplatňován závazek ze směnky, jinak stačí, není-li o její totožnosti jako ze směnky oprávněné pochybnosti (srovnej rozhodnutí čis. 2308 a 6270 sb. n. s.). O totožnosti žalobkyně nemůže býti pochybnosti, neboť na směnkách jest vyznačena celá její firma a žalobkyně byla také v držení žalobních smenek v době podání žaloby.

Čís. 11168.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čis. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Byl-li při směnce na vlastní řád podepsán jako prvý indosant rukojmí, jehož podpis nebyl přeškrtnut, nebyl majitel směnky legitimován nepřetržitou řadou indosamentů.

(Rozh. ze dne 20. listopadu 1931, Rv I 1935/31.)

Směnka, o niž tu jde, zněla na řád vlastní a byla vydána Bedřichem L-em. Směnka byla na rubu podepsána nejprve Richardem Sch-em, jenž byl uveden jako rukojmí, teprve po jeho podpisu byl na rubu směnky podpis Bedřicha L-a. Směnečný platební příkaz proti Richardu Sch-ovi ponechal procesní soud své stolice v platnosti. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Žalovaný namítal, že žalobce není legitimován ke směneční žalobě, protože jest přerušena řada indosantů a že řada indosantů nejde až k žalobci, neboť výstavcem jest Bedřich L. a, ježto směnka zní na řád vlastní, musel by prý pocházeti prvý indosament od Bedřicha L-a, kdežto ze směnky je zřejmo, že žalovaný Richard Sch. jest prvním indosantem, k čemuž není jako rukojmí legitimován, a tím i ostatní indosamenty jsou bezúčinné. Jest správné, že Richard Sch. podepsal směnku na líci s dodatkem »jako rukojmí«, potom se podepsal i na rubu. Dále jest zřejmo ze směnky, že Bedřich L. jest směnečným věřitelem a že rovněž podepsal směnku na rubu, a to po podpisu Richarda Sch-a. Podle § 8 směn. zák. může přenést směnku remitent na jinou osobu indosamentem. Podle § 10 směn. zák. musí býti napsán indosament na rubu směnky a indosament jest platným, napíše-li indosant jen své jméno (Blankoindosament). V souzeném případě mohl indosovati směnku jen Bedřich L. jako remitent. To učinil, poněvadž ji, jak zřejmo ze směnky, na rubu svým jménem podepsal (Blankoindosament). Protože jde o blankoindosament, jest indosatářem žalobce, což vidno ze směnky. Směnka byla indosována směnečným věřitelem Bedřichem L-em jako indosantem na žalobce, a to blankoindosamentem, a jest žalobce oprávněn k směnečné žalobě (§ 9

směn. zák.). To, že Richard Sch., jenž jest uveden na směnce jako směneční rukojmí, podepsal také na rubu, jest právně bezvýznamné, poněvadž jen remitent může převést směnku na jiného indosamentem, a Richard Sch. není směnečním věřitelem. Žalovaný sám jako strana udal, že podepsal směnku na obou stranách k žádosti směnečníka Karla F-a. V žádném případě to, že žalovaný podepsal také na rubu směnky, neruší jeho závazek jako směnečního rukojmího, poněvadž jeho podpis na rubu směnky nemůže odůvodnit indosament.

N e j v y š š í s o u d směnečný platební příkaz zrušil.

D ů v o d y:

Dovolání, jež napadá rozsudek odvolacího soudu pro nesprávné právní posouzení věci (čís. 4 § 503 c. ř. s.), jest oprávněno, neboť odvolací soud neposoudil věc správně po právní stránce, dospěv k úsudku, že jest tu formální aktivní legitimace žalující strany. Poněvadž jde o směnku na vlastní řád, bylo zapotřebí podle § 32 sm. zák., by jako prvý indosant byl podepsán výstavce, kdežto skutečně jest podepsán jako první indosant dovolatel, jenž směnku podepsal jako rukojmí. Bezvýznamný by byl tento indosament jen, kdyby byl přeškrtnut, k čemuž žalobce ovšem byl oprávněn. Neučinil-li tak, jest k němu přihlížeti při zkoumání formální aktivní legitimace. Nejde tudíž o nepřetržitou řadu indosamentů, ana jest přerušena podpisem dovolatele na rubu směnky (srovnej Grünhut Wechselrecht § 85, Straub-Stranz Komentář čl. 36, Rouček, Nové čsl. právo směnečné čís. 95)

Čís. 11169.

Manžel jest oprávněn i povinen zastupovati manželku i při výkonu kontrolních práv podle čl. 105 obch. zák.

(Rozh. ze dne 20. listopadu 1931, R II 327/31.)

Usnesením ze dne 5. března 1931 povolil krajský soud k návrhu Idy Sch-ové prozatímní opatření, jímž odpůrkyni Klotildě Sch-ové nařízeno, by trpěla, by ohrožená strana vykonávala práva příslušející jí podle čl. 105 obch. zák. jako společníci firmy D. Návrhem ze dne 16. dubna 1931 zažádala Ida Sch-ová o povolení dalšího, pokud se týče o rozšíření již dříve povoleného prozatímního opatření takovým způsobem, by Klotildě Sch-ové bylo uloženo trpěti, by Ida Sch-ová svá kontrolní práva podle čl. 105 obch. zák. vykonávala svým manželem Karlem Sch-em jako svým zástupcem. Soud první stolice tomuto návrhu vyhověl, rekursní soud ho zamítl. **D ů v o d y:** Žalobou domáhá se Ida Sch-ová toho, by Klotilda Sch-ová byla uznána povinnou trpěti, by žalobkyně osobně vykonávala svá kontrolní práva podle čl. 105 obch. zák. Návrh na povolení dalšího prozatímního opatření měl podle návrhu sloužiti k zajištění těchto zažalovaných nároků, návrh však přesahuje míru